

Bijbelstudie over Simson - een verbondskind dat de grens oversteekt **Richteren 13 : 1 – 5 en 13 : 24 – 14 : 6 en Numeri 6: 1 – 8**

Simson, een belofte in een donkere tijd (13 : 1–5)

Wie kent hem niet? Simson, de ruige richter met zijn wapperende haren die zo vaak hoog spel speelt.

Hij leeft in de periode die we aanduiden als de Richterentijd, van ongeveer 1150 – 1050 voor Christus. Het is de tijd na Jozua, de opvolger van Mozes. De tijd waarvan we lezen: 'een ieder deed wat juist was in zijn ogen' (o.a. Richt. 17:6). Steeds weer doet Israël wat slecht is in de ogen van de Heere (o.a. 6:1).

Nee, ze schrijven de Heere niet helemaal af, maar ze maken er een soort combigodsdienst van: Hij wat en andere goden wat. Een groot gevaar dat ook ons vandaag bedreigt! Kenmerken daarvan: tolerant en breeddenkend in de godsdienst en los in de levensstijl.

De tijd is inmiddels zo benauwend dat we zelfs niet eens meer lezen dat Israël vanuit de nood tot de Heere roept, zoals eerder nog wel gebeurde (zie bijv. 3:9).

Zijn er dan geen bidders meer? Ongetwijfeld, maar het is maar een 'smalle gemeente' geworden waar je in het openbaar niet veel meer van ziet. Heeft de grote massa van het volk zich bij de situatie neergelegd? Of passen ze zich aan?

Ook vandaag kunnen we zo reageren. Met gelatenheid: waarom zou je nog tegen bepaalde ontwikkelingen bidden? Ze gaan toch door...

Of met aanpassing: we doen gewoon mee. De kerk hult zich in het kleed van de wereld.

En toch: in zo'n donkere tijd belooft de Heere een bijzondere richter te zullen geven, die zal beginnen Israël te verlossen van een van de vijanden die de Heere als een straf gestuurd had: de Filistijnen.

Simson. Wij willen toch wel graag weten wat zijn antecedenten zijn: zijn afkomst en achtergrond. Nu, hij komt uit het geslacht van Dan. Een stam die er in de Bijbel niet al te best op staat. Had vader Jakob het niet gezegd? Enerzijds positief: 'Dan zal zijn volk richten, als een van de stammen van Israël'. Anderzijds negatief: 'Dan zal een slang zijn op de weg, een adder op het pad, die in de hielen van het paard bijt, zodat zijn berijder achterover valt' (Gen. 49 : 16 en 17).

Iets koninklijks en iets sluw; iets dubbels dus.

Uit dit geslacht gaat de Heere nu een richter geven aan Israël.

Vanuit een onmogelijkheid: Manoach en zijn vrouw zijn kinderloos. En zoals het met die vrouw was, zo stond het er ook met Israël voor: het leek een volk zonder toekomst.

Maar zoals deze vrouw ineens de toekomst open ziet gaan door de geboorte van een kind, zo zal Israël een nieuw begin ontvangen. Alleen maar door de genade van de Heere!

Simson zal een nazireeër Gods moeten zijn (Num. 6): iemand die zich helemaal aan de Heere toewijdt. Concreet uitte zich dat in drie dingen: geen alcohol gebruiken, geen dode aanraken, je haar niet laten knippen. Een nazireeër is letterlijk 'een afgezonderde'.

Onze doop (en dus ook die van onze kinderen) is ook een teken van afzondering. Door dit teken zonderde de Heere ons af van de wereld, om helemaal Hem toegewijd te zijn. Wij dragen het merk- en veldteken van Koning Jezus aan ons voorhoofd (art. 34 NGB).

Simson, een veelbelovend begin (13:24 en 25)

Simson (letterlijk: 'zonnekind' of 'de sterke') wordt geboren. Hij groeit op onder Gods zegen (vers 24). De Heere heeft in elk geval de opvoeding die zijn ouders hem gegeven hebben, willen zegenen. Dat hing ook nauw samen met de opdracht waarvoor Simson in de wieg was gelegd: een nazireeër voor God te zijn. En dat is natuurlijk al op vrij jonge leeftijd ter sprake gekomen; dat kan niet anders.

Vervolgens lezen we dat de Geest Zich van Simson meester maakt. Hij komt erachter hoe sterk hij is. Maar tegelijk realiseert hij zich wat zijn roeping is. Hij mag zijn kracht maar niet gebruiken naar eigen believen, maar alleen om Israël erdoor te verlossen.

Wanneer wij pleiten op onze doop, wil de Heere ons Zijn Geest geven. Die Geest drijft ons aan om te strijden tegen de wereld, tegen satan en tegen ons eigen ik.

Maar daarbij komt het ook op volharding aan. Hoe gaat dat bij Simson?

Simson, een mens op een zijspoor (14:1 – 4)

Simson daalt op zekere dag af naar Timna, een plaatsje dat vroeger bij het grondgebied van de stam Dan behoorde, maar nu door de Filistijnen geannexeerd is.

Als hij door dat plaatsje heenloopt, wordt hij smoorverliefd. Op een Filistijns meisje: niet behorend tot Gods verbond, maar bij Israëls vijanden.

Zijn ouders proberen er nog een stokje voor te steken (vers 3). De wet van God zegt toch duidelijk dat een Israëliet niet mag trouwen met een heiden? (zie Ex. 34:16). Waarom? Vanwege het grote gevaar dat dan ook de goden van die ander vereerd gaan worden en de heidense levensstijl wordt overgenomen.

Dat is een lijn die in het Nieuwe Testament wordt doorgetrokken: 'vorm geen ongelijk span (trek geen ongelijk juk aan) met ongelovigen' (2 Kor. 6:14).

Wat een indringende waarschuwing met name voor jongeren. Ga nooit een huwelijksverbond aan met iemand die de Heere niet wil dienen. O ja, je begint er met veel idealisme aan: 'Ik trek hem/haar wel mee'. Of: 'We laten elkaar vrij als het over het geloof gaat'.

Maar hoe vaak is al gebleken dat een verbondskind wordt meegesleept in de wereldse levensstijl van die ander. Vergeet niet: ons hart staat daar van nature wagenwijd voor open! Voordat je het weet beweeg je je aan de rand van de kerk of kieper je er zelfs overheen.

Laten we niet wijzer zijn dan God!

We zien in deze geschiedenis trouwens wel duidelijk het verdriet van ouders die hun kind hebben opgevoed voor de Heere en Zijn dienst, maar die toch moeten constateren: op dit punt gaat hij de weg van de Heere niet.

Zo kunnen wij het ook meemaken. Je hebt – zij het met vallen en opstaan en met veel gebrek – je kind de geestelijke bagage meegegeven die het nodig had. En toch... op een concreet punt ziet u het een weg inslaan waarvan u weet: dat is niet wat de Heere vraagt.

Dat geeft verdriet, gesprek met uw kind (zie opnieuw 14:3) en vooral: gebed.

Soms kun je het niet meer keren. Bijvoorbeeld: uw kind gaat ongehuwd samenwonen. U hebt geprobeerd uit Gods Woord aan te tonen dat dat niet is wat de Heere vraagt, maar het gebeurt toch.

Maar laten we, terwijl we duidelijk afwijzen wat niet goed is, tegelijk naast ons kind gaan staan. Immers, zullen wij eens een diepteboring verrichten in ons eigen hart? Bent

u door het wonder van de bekering een mens geworden die bij tijden de aandrijving door de Heilige Geest kent, omdat u verbonden werd aan de Heere Jezus? Maar dan zit er ook altijd nog een andere laag in u: uw vlees. Donkere gangen, verborgen hoeken. Dan praten we nooit goed wat verkeerd is, maar we kunnen het wel begrijpen.

Simson, toch in zijn roeping bevestigd (14: 4- 6)

Het is onbegrijpelijk en tegelijk zo genadig dat de Heere Simson toch inschakelt in Zijn verlossingsplan. De Heere neemt ook dit kwaad van deze richter zó in Zijn hand dat het de uitvoering van Zijn plan moet dienen. Wel blijkt: Simson kan niet de volkomen verlosser zijn. Alleen Christus heeft nooit in strijd met Zijn roeping gehandeld.

Simson zet wel door. Hij laat zich niet door zijn ouders gezeggen. Ja, hij verzet zich zelfs tegen de leiding van de Heilige Geest. Hij geeft speelruimte aan zijn vlees.

En toch: als Simson op zijn alternatieve route (hij wandelt blijkbaar niet met zijn ouders mee, zie het slot van vers 6) een jonge leeuw verslaat, blijkt dat de Geest hem niet loslaat.

Zo maakt de Geest hem duidelijk waartoe hij in staat zal zijn in zijn strijd tegen de Filistijnen.

Als je Simson in zijn uleselijke handelwijze ziet, zeg je: daar komt niets van terecht. Als je hem ziet, geleid door de Geest, zeg je: hier gebeuren wonderen.

Nu is het niet zo dat het dús met elk kind dat eigen wegen gaat, wel goed komt. Ook verbondskinderen kunnen verloren gaan – een aangrijpende mogelijkheid. Al onze kinderen hebben het nodig om opnieuw geboren te worden.

Maar het slot van het gedeelte dat we lazen bevat wel een bemoediging en een aansporing.

Een bemoediging: ook een verbondskind dat afgeweken is, kan op een later moment toch de Heilige Geest ontvangen. Niet op commando, maar uit genade.

Een aansporing: laten we voor zowel de kinderen die in de kerk blijven, alsook voor hen die de kerk verlaten voortdurend bidden om de Heilige Geest. Voor de eersten is hun trouwe kerkgang niet genoeg; ze hebben ook een nieuw hart nodig. Voor de tweeden droogt het doopwater nooit op. Gods beloften zijn aan hun voorhoofd betekend en verzegeld. Daar mogen we op blijven pleiten.

Vragen

1. Zou de tijd waarin wij leven, net als in de Richterentijd, kunnen bevorderen dat steeds meer mensen de kerk verlaten? Of schuiven we het dan te makkelijk op 'de tijd'?
2. Lees met elkaar artikel 34 van de Nederlandse Geloofsbelijdenis, de eerste (lange!) zin. Wat is volgens deze zin de betekenis van onze doop? Hoe kunnen we onze jongeren daarop aanspreken?
3. N.a.v. 14 : 3: hoe lang moet je als ouders blijven waarschuwen tegen een verkeerde weg die je kind opgaat? En wat te doen als de waarschuwing in de wind wordt geslagen?
4. Ons kind is een verbondskind. Op welke manier kunnen we dat feit óverschatten en op welke manier ònderschatten?

5. Wat is de taak van de gemeente ten opzichte van kinderen die de kerk (gaan) verlaten en ten opzichte van hun ouders?

Verwerkingsvormen

1. 'De Engel van de Heere'

Aan de vrouw van Manoach verschijnt een 'Engel van de Heere'. Zoek op wat we uit het Oude Testament weten over deze engel. Wanneer en aan wie verschijnt hij? (Zoek bijvoorbeeld in een concordantie of op www.biblija.net). Wat voor boodschap brengt hij bij zijn verschijningen? Welke eigenschappen heeft hij? Is hij meteen herkenbaar voor de mensen aan wie hij verschijnt?

(Eventueel kan deze opdracht worden voorbereid door alvast de Bijbelgedeelten op een rij te zetten, dan hebt u ter plekke geen concordantie of internet nodig).

Doel: Meer zicht krijgen op de 'Engel van de Heere' door onderzoek in de Bijbel

2. Genade in beeld

Het woord genade komt steeds terug in de Bijbelstudie. Maak een lijstje met dingen waarin Gods genade blijkt in Richteren 13 en 14.

Maak naar aanleiding daarvan een beeld van klei dat voor u iets weergeeft van de genade van God. Het kan helpen om dit in stilte te doen. Vertel na het boetseren aan elkaar wat u hebt gemaakt en waarom.

Doel: Bezinnen op de genade zoals we die ook in dit Bijbelgedeelte zien.

Vorbereiding: zorg voor klei en placemats om op te werken.

3. Gesprek en gebed (n.a.v. vraag 5)

Ga aanstaande zondag naast een kind of jongere zitten in de kerk. Maak voor of na de dienst een praatje. Als u niets weet om over te praten, vraag dan bijvoorbeeld naar school of naar de opleiding die ze doen en of ze dat leuk vinden.

Bid de week erna voor dit kind of deze jongere, om het werk van de Heilige Geest in zijn of haar leven.

Doel: Samen zorg dragen voor de jeugd van de gemeente.

4. Praktische tips

Het jeugdwerk dat in de kerk gebeurt, heeft als doel om kinderen en tieners meer te leren over de Here God zodat ze Hem gaan liefhebben en gaan leven volgens zijn richtlijnen. Bedenk met elkaar een aantal praktische tips voor het jeugdwerk in de kerk (zondagschool, clubs, catechese) om nog meer aan dit doel te beantwoorden.

Kies een paar tips uit waar de degenen die met kinderen of jongeren werken mee geholpen kunnen zijn en geef die tips aan hen door. Vraag of er punten zijn waar zij gebed voor willen vragen en bid daar de volgende keer voor.

Doel: Samen zorg dragen voor de jeugd van de gemeente.